

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 272

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 1

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἀπριλίου 1884.

ANEMOMAZOMATA

Μετὰ τὰ ἐγκαινία καὶ τὰς δημοσιευθείσας περιγραφὰς αὐτῶν ἐνόησαμεν διατί ὁ κ. Ἀφεντούλης ἐπέμενε τόσον θρηνώδως νὰ τῷ σταλῆ προσκλητήριον. Ἡ Παλιγγενεσία ἐδημοσίευσεν τὸν ἐπόμενον πανηγυρικὸν :

«Ἐκεῖ που ἐν τῷ μέσῳ, περικυκλούμενος κινταχέθεν, ἡ ἔνθους καὶ γλυκύφθογγος τοῦ Πειραιῶς μουσα, ὁ Θεόδωρος Ἀφεντούλης, οὐ τὸ στόμα πλήρες ἀείποτε ἰσχάδων ἀπ' Αἰγίλου καὶ μέλιτος Ὑμηττοῦ καὶ ὅστις ἀληθῶς εἶπεῖν εἶνε

«Χαριτωμένη συντροφιά στοῦ κόσμου τὸ ταξεῖδι» κλπ.

Ἐκ τῆς ἀνχνώσεως τῆς παραγράφου ταύτης προκύπτουσιν αἱ ἐξῆς δύο ἀπορίαι. Πῶς ἔχων τοιαύτην διαρκῆ προμήθειαν εἰς τὸ στόμα ὁ κ. Ἀφεντούλης παρεκάθησεν εἰς τὸ γεῦμα καὶ πῶς ἔχων τὸ στόμα πάντοτε ἡμποδισμένον ἐκ τῆς τοιαύτης σακχαρώδους καταναλώσεως δύναται ν' ἀπαγγέλλῃ λόγους καὶ τόσον σχοινοτενεῖς μάλιστα ;

Οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν κυβέρνησιν κατὰ τὰ ἐγκαινία τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Θεσσαλίᾳ ἦσαν. . . . τρεῖς καὶ ὁ κοῦκ κ ο ς . Οἱ τρεῖς ἦσαν οἱ ἀχώριστοι ἀνεψιοὶ τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ὁ κοῦκ κ ο ς ὁ σεβαστὸς αὐτῶν θεῖος, ὅστις ἐδέχθη μὲ τὴν συνήθη του γενναϊότητα τὸ ράπισμα τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ μείνῃ ἀθάνατος ἡ μέθοδος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τὴν ὁποίαν ἐνεκαίνισεν ὁ ἀξιοπρεπέστατος ὑπουργὸς καὶ ἥτις δύναται νὰ ὀνομασθῇ κάλλιστα ; ἡ μέθοδος τῶν τριῶν.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Καζάζης ὁ περιφανὴς τριμητάρχης τῆς στατιστικῆς ἐποίησε τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις αὐτεπαγγέλτως

πρὸς τὸν προϊστάμενόν του ὑπουργὸν νὰ ληφθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα περὶ διασώσεως τῶν πολιτῶν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν κάρρων, τοῦλάχιστον ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας μέχρις ὅτου τελειώσῃ ἡ ἐξέλεξις τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦτο ἐκ φόβου μήπως ἐλαττωθέντος ἐπαισθητῶς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ἐνεκα τῶν καθημερινῶν δυστυχημάτων, εὑρεθῆ κατόπιν ὑπέρογκος ὁ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς συναγόμενος πληθυσμὸς.

Ἐπάρχουσιν ἢ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Πειραιεὶ λωποδύται ; Τοῦτο εἶνε τὸ κύριον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Οἱ συλλαμβανόμενοι καὶ ληστευόμενοι πολῖται κράζουσιν : Ἐπάρχουσι, μετὰ ὀδυρμῶν ἄλλ' ἡ ἀστυνομία μετὰ γλυκυθύμου μειδιάματος ἀπαντᾷ ἐπισήμως : Ὁχι !

Ἡ ἀστυνομία διατείνεται ὅτι εἰς τοὺς δρόμους εὐρίσκονται μόνον κλητῆρες περιπολοῦντες καὶ οὐχὶ λωποδύται. Ληστεῖται ἔμως συμβαίνουσι καὶ τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον. Ἐπομένως τὰς ληστείας ἐκτελοῦσιν οἱ

Ἄς συμπληρώσῃ τὴν φράσιν ἡ ἀστυνομία κατὰ τὴν λογικὴν τῆς !

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Διαδίδεται ὅτι τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολλοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς ἀποστρατεῖαν. Ὡστε τὸ ὑπουργεῖον Τρικοῦπη τὸ ὀπίθον τῷ 1880 ὀνομάσθη Ὑπουργεῖον τῆς Ἐπιστρατείας, τώρα πρέπει νὰ ὀνομασθῇ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀποστρατείας.

Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ γεῦσις δὲν ὑπῆρξεν ὅλως ἀμέτοχος εἰς τὴν ἀπονομήν τῶν βραβείων τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν. Οὕτω μανθάνομεν ὅτι οἱ κκ. κραιτὰ περιερχόμενοι τὰς διαφόρους σκιᾶδας ἐδοκίμαζον πρότερον τὰ ὀπωρικά, ἰδίως ἀγλάδια τῶν Πατρῶν, καὶ

ἀναλόγως τῆς ἡδονῆς ἣν ἠσθάνετο ὁ οὐρανίσκος αὐτῶν ἀπένεμον τὰ διάφορα βραβεῖα, κρατήσαντες δι' ἐκτουσὶς βραβεῖον λαυμαργίας.

Ἡ Ἀκρόπολις ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Λάττας ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἱερεῖς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰ; ἐν τῇ περιφερείᾳ Ζακύνθου τελουμένης ἐκκλησιαστικῆς πανουργίας (sic) ἄνευ τῆς ἀδείας του. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Λάττας θέλει νὰ ἔχη αὐτὸς τὸ μονοπώλιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πανουργιῶν.

Ἄτυχῆς πικτοῦ ὁ καυμένος ὁ πρωθυπουργός μᾶς ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐτησίας ἐν Παρισίοις καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως ἀπέρριψεν εἰκόνα αὐτοῦ γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ρονδὰλ υἱοῦ καὶ σταλεῖσαν ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπέβητο κατ' οὐδένα τρόπον ὅτι ἡ εἰκὼν παρίστανε μορφήν στρατιωτικοῦ καὶ ὁ ζωγράφος ἠναγκάσθη νὰ τὴν στείλῃ ἐκ νέου ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν. Καὶ οὕτω ἡ διπλῆ ἰδιότης τοῦ κ. Τρικουπῆ τὸν ὠρέλῃσεν ἄλλην μίαν φορὰν.

Ὁ κ. Ι. Ι. Σκυλίσσης ὁμιλῶν ἐπὶ τοῖς ἐγκυκλίσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν καὶ φυτῶν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐξῆρε τὰ καλὰ τῶν τοιούτων ἔργων καὶ προέτρεψε τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ ἐξυκολοθῆσωσι μεριμνῶντες περὶ τῆς προόδου τῆς κηπουρικῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ καταγίνωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ὕδνων (truffles). Ἀλλαχοῦ πρὸς τοῦτο ἐγνωρίζομεν ὅτι μετεχειρίζοντο τοὺς χοίρους.

Τὰ μετεγκαίνια ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἦσαν καὶ ὀλίγον τραγικὰ ὡς μανθάνομεν. Δυσάρεστοι ἐνοχλήσεις κατέλαβον τοὺς ἐπιστρέφοντας ἑορταστάς, τῶν ὁποίων μέγιστος εὐεργέτης ὑπῆρξε γνωστὸς τμηματάρχης ἔχων τῆς τσέπαις του διαρκῶς παραγεμισμένας ἀπὸ φύλλα τῆς Ὠρα, πολὺ κατάλληλα διὰ τοιαύτας περιστάσεις.

Ἡ Ὠρα, ἣτις πρέπει νὰ ἔχη ἀκριβεῖς πληροφορίας, ἀποῦ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ κ. Φῶρδ ἀπέρχεται εἰς Νέαν Γῆν με ἐκτακτον ἀποστολήν, παρέλειψε νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἔχη σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν προμήθειαν σκύλων.

Συνελάδομεν καὶ παραδίδομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν φαιδρότητα τοῦ ἀσμοδαϊκοῦ κοινοῦ ὠριότατον ἐπισκεπτήριον γαλλίζοντος ἐπάρχου ἔχον ἀκριβῶς οὕτω:

M.

Gouverneur de Théra

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πρωτομαγιά! φωνάζουνε στῆς λίμνικς τὰ βιθράκια
Πρωτομαγιά! στοὺς κήπους μας τ' ἀηδόνια κελαδοῦνε
Πρωτομαγιά! κ' οἱ γαῖδαροι μᾶς ψάλλουν στὰ σοκάκια
Πρωτομαγιάς ἐδῶ κ' ἐκεῖ καντάδαις ἀντηχοῦνε:
«Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ καλότυχοι, ναρκίστους
ἐκ' τοῦ Μαΐου τοὺς φαιδρούς κ' εὐώδεις παραδείσους!»

Πρωτομαγιάς τριαντάφυλλα παντοῦ μοσχομουρίζουν
Δειλαῖς με τὴν Πρωτομαγιά προδκίνουνε κ' ἡ μπάμιες
Κολοκυθάκια με μυρτιαῖς καὶ μπρόκολα ἀνθίζουν
Καὶ τραγουδοῦνε βλάμηδες ζευγαρωτοὶ με λάμιες,
«Δρέψατε πάλιν, ἐρασταὶ καλότυχοι, ναρκίστους
ἐκ' τοῦ Μαΐου τοὺς φαιδρούς κ' εὐώδεις παραδείσους».

ΛΩΠΟΥΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Παρὰ τὴν δενδροτοίχιαν τῶν ἀνακτόρων. Εἰς διαβάτης διερχόμενος ἀμέριμνος καὶ σφυρίζων τὸ ἄσμα Ἐσπερία μου ἀύρα ἄ ὦ α.

Φωναὶ ὑπὸ τὴν σκίαν δένδρου: Τὸ νοῦ σας!

Ὁ διαβάτης προχωρεῖ ὀλονέν, ἀλλ' αἰφνηδίως σταματᾶται ὑπὸ ἀγνώστων κρατούντων ἐγχειρίδια, ρεβόλβερ καὶ ἄλλα φονικά ὄπλα.

Διαβάτης: Σταθῆτε βρὲ παιδιὰ μὴ με σκοτώνετε, τί σας ἔκαμα!

Φωναὶ: Ψάχτε τον!... (Ἐξετάζουν τὰ θυλακία του, εὐρίσκουν ἐν ὠρολόγιον καὶ τὸ ἀφαιροῦν).

Διαβάτης: Μὴ μοῦ πέρνετε σᾶς παρακαλῶ τὸ ὠρολόγι, ἐσεῖς τί θὰ τὸ κάνετε;...

Λωποδύται: Σὲ μᾶς χρειάζεται περισσότερο ἀπὸ σένα!...

Διαβάτης ἐν συγκινήσει: Τότε ἀφήστε με γιὰ τελευταία φορὰ νὰ ἰδῶ τί ὦρα εἶναι! (βλέπει καὶ γίνονται ὄλοι ἄφαντοι).

*

Παρὰ ταῖς Παράγγαις. Μία ἀμαξά ἀνέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας αἰφνης σταματᾶται ὑπὸ ὁμάδος ἀνθρώπων.

Ἀμαξᾶς: Βρὲ ἀδελφὲ παρακάτω ἐπληρώσαμε διόδια καὶ τώρα ξανά πάλι;

Μία φωνή: Τί διόδια βρὲ μαγκούφη; κατέβα κάτω.

Μία φωνὴ ἔνδον τῆς ἀμαξῆς: Θὰ εἶνε ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας. (Συγχρόνως ἀνοίγεται ἡ θύρα τῆς ἀμαξῆς καὶ ἐξέρχονται πάντες οἱ ἐπιβάται).

Λωποδύται: Ἐλα τώρα δότε μας ὅτι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε! Πάραυτα γίνεται σύντομος ἔρευνα ἐν τοῖς θυλακίοις τῶν ταξιδιωτῶν καὶ ἀπογομνωσικῶν αὐτῶν ὁλοσχερῆς, ἔπειτα μία φωνὴ πρὸς τὸν καφφετζῆν:

— Δόσε στὸν ἀμαξᾶ ὅ,τι θέλει καὶ φέρε μας τὰ ρέστα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πέντε κ' ἐξήντα!

Ὁ καφφετζῆς ἔντρομος μετὰ μικρὸν φέσει ὀπίσω 5 δραχμὰς εἰς χαλκὸν καὶ κρατεῖ τὰ ἐξήντα!

*

Κατὰ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου διέρχεται συνήθως νυκτοπλανῆς ὀδίτης καὶ ἀλύγιστος, εὐσταλῶς βηματίζων.

Φωναὶ τινες: Ἄλτ! καὶ μὴ κουνιέσαι!...

Ὁ διαβάτης: Ποῖον ζητεῖτε, κύριοι; με ἐκλαμβάνετε ἴσως δι' ἄλλον!...

Α. Καθόλου, σὲ περιμένομε τώρα δύο ὥραις!... (Ἐρευνοῦσιν εἰς τὰ θυλακία του ἅπαντα, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν τίποτε).

Α. Μὰ τί διάβολο, δὲν ἔχεις οὔτε λεπτόν;

Δ. Οὔτε ὀβολόν...

Α. Καὶ πῶς ζῆς λοιπόν;

Δ. Τροφὴ μου εἶνε αἱ μελέται μου...

Α. Μὰ ὁμελέται χωρὶς παράδες;

Δ. Εἶπον μελέτας, καὶ ἐνοῶ τὰ ἀνγνωσμάτα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

Α. Καὶ προσφαί;

Δ. Οὐδέν!...

Α. (Ἐξάγει ἐν πεντόφραχκον, τοῦ τὸ ἐγχειρίζει καὶ γίνεται ἄφαντος).

*

Παρὰ τὸ ἀεριοφως.

Δύο σκιάι—ἡ μία ἀπερχομένη ἐλαφρόπους, ἡ δὲ ἑτέρα βαρύγδουπος συναντῶνται.

— Τίς εἶ; ἐρωτᾷ ἡ μία.

— Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας.

— Καὶ σύ; ἐρωτᾷ ἡ ἄλλη.

— Διευθυντῆς τῶν λωποδυτῶν!

Ὁρμῶν κατ' ἀλλήλων ἀμφότεροι, ἔρχονται εἰς χεῖρας, συμπλέκονται, ρίπτονται κατὰ γῆς, κυλιόνται εἰς τὸ χῶμα μετὰ μικρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν λωποδυτῶν αἰματόφυρτος γίνεται ἄφαντος. Ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ζητεῖ τὸ ὠρολόγιόν του διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὥραν τῆς συμπλοκῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶχεν ἐξαφανισθῆ σὺν τῇ σκιά τοῦ λωποδύτου.

